

шиб קבע במטולה, וציווה עלי ללבת לחצר דב גוברמן לחת שם את הדיליזיאנס, לרטום את הסוסים שלי ולבוא אליו. בעל הבית לא היה, האישה פחדה וביקשה ממני להוריד גלגל כדי שאי אפשר יהיה לנסוע. ה"שאוויש" הגיע, הבין מה קרה, סטר לי ואף הוציא אקדח.

תיקנתי, רתמתי ואנחנו נסעעים. בדרך רצה לפיס אוטו והגיש תפוח זהב. לא רציתי לחת.³⁹

הגענו לקלייה ושם היה עליינו לחת בדיליזיאנס כמה אנשים, גם נשים היו בינם, משפחת פרנציז⁴⁰ הידועה. מטרת הנסעה הייתה טקס מיוחד שהתקיים ליד אגם החולה בבית חולים לגברים.

הगמלים האלה ומוביליהם היו שרידים של הצבא הטורקי שניגר בתעלת סואץ והובאו לצפון הארץ להבראה.

הצבא הטורקי ניסה להגיע לתעלה עם צבא רגלים. כל הצבא הלך רגל עד תעלת סואץ! רק הקצינים רכבו על סוסים. את הציוד לחיל הרוגלים הובילו גברים. הלכו ללא דרך, עמוסי ציוד ואוכל. אחרי שניגפו הלכו בחזרה רגל האנשים והגמלים, כל הדרך מתעלת סואץ עד הגליל העליון.

בדרכם חזרו מטו גברים ונבלותיהם היו מוטלות בצדדים. הגם שעבר את כל המדבר, הגיע לתעלה, הלך וחזר שוב, עבר את סיני, עבר את דרום הארץ, ולפניהם יסוד המעללה, לפני סוף הדרך, מת.

כשהיינו עוברים בלילה היו קופפות חיות מן הנבלות לצד הדרך.

השרידים של הגדור הזה. כך הגיעו לגיל השרידים של הגדור הזה. היה כאן יוק, תלtan בר. בתל-חי היה מחסן חיר עבור הגמלים.

הנסעים שלי הגיעו לטקס מיוחד בגדור מובילי הגמלים. החילילים עמדו במפקד בתלבושת מיוחדת: בגדי כחול, ארוך, ופרנציז זה נשא בפניהם נאום. זכרות לי מילוטיו בערבית: "עוד נכבוש בחזרה את הסואץ!" מובילי הגמלים עמדו בשורה וקצין חילק לכל אחד מתנת כסף לתוך כף היד.

מair פרידמן, האיכר ממטולה

aicr אחד היה במטולה, פרידמן שמו, כבר הזכרתי אותו בפרק קודמים. פרידמן ידע ערבית על בורייה, והיה מוכר וידוע בין העربים. בהיותו בעל משפחה גדולה חיפש תמיד דרכים שונות לפרנסה. למשל היה לו קשר עם